

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Z Dunaja 25. aprila. [Izv. dop.]

Politiški položaj je nejasen, mračen. V vprašanju živinskega trga je Dunajska vlada podlegla ogerski in zdaj jej preti jednaka osoda pri podaljšanju privilegija za severno železnico. Vlada je sklenila s severne železnice upravnim odborom pogodbo za daljših osem-deset let, po kateri bi se privilegij, ki donša akcijonarjem, v prvi vrsti Rothschildu in drugim bogatim židom vsako leto na milijone dobička, podaljšal na škodo ljudstvu in skoraj brez vse koristi za državo. Ta pogodba se bode predložila državnemu zboru v potrjenje, a že danes se kaže, da ni nobenega upanja, da bi našla milosti pri večini poslancev. Zakaj bi se „Nordbahn“, zdaj, ko je dotekla privilegijska doba, ne prevzela od države? Zakaj bi dobiček za naprej ne šel v državno blagajnico, mesto v Rothschildovo? Silna agitacija se je pričela proti podaljšanju privilegija in vladi ne bo ostal drug pot, kakor da umakne svoj predlog in dožene drugo državi poveljnijo pogodbo.

Pa tudi v političnem oziru se prikazujejo nasledki dosedanjega neodločenega postopanja Taaffejeve vlade. Letos bodo volitve v nekatere deželne zbore, mej katerimi sta najbolj imenitna morav-

ski in štajerski. Ako v teh dveh zborih zmaga dosedaj vladajoča nasprotna stranka, gotovo bi bil to hud udarec za vlado, še hujši pa za moravske Slovence in štajerske Slovence, ki bi potem spet izročeni bili nasilju najhujih nasprotnikov. In kaj je vlada storila ves čas, da omogoči zmago svoje stranke v teh dveh deželah? Na Moravskem je sicer postavila namestnika, kateri ima dobro voljo; a zraven njega vlada gospod Chlumecy in kdo od obeh ima pri uradništvu večji upliv, kažejo dogodki pri občinskih volitvah in družih prilikah.

Kakšne so razmere na Štajerskem nam je dobro znano iz spomenice „Sl. društva“, iz govorov dr. Vošnjaka in Raiča, iz postopanja proti listom vladi prijaznim „Sl. Gosp.“ in „Südsteirische Post“, iz svobodnega rovanja Nageleta in družih c. kr. proti Slovincem in vladni večini itd. itd. Vsa sila je naperjena, da ostane na Štajerskem tista stranka na krmilu, katera je sedanji sistemi in vladi najbolj nasprotna in da je oslabi in podkopava upliv vladi prijaznih elementov. Zares čudna in človeškemu umu nerazumljiva politika. Ali pa se bode res spet obistinilo, kar nas uči avstrijska zgodovina, da čim bolj se Rusija sprijazni z Avstrijo, tem večji postane pritisk na avstrijske Slovence? Zakaj to želi Rusija, je pač jasno, ko beli dan; slepi pa bi morali biti avstrijski državniki, ki ne sprevidijo pogibeljne take politike za Avstrijo.

Kako je z naseljevanjem v Bosni?

O tej stvari piše v listu „Opavsky Tydenik“ z dné 10. aprila uradnik, ki že delj časa slušbuje v Bosni. Ker se tudi pri nas često pojavljajo misli in želje, poskusiti na novi avstrijski zemlji svojo srečo, a to pač ne gre „tja v en dan“, zato se nadejamo ustreči slovenskemu občinstvu, ako priobčimo nekoliko iz tega dopisa, kateri se nam vidi verodostojen in zanesljiv.

Gospod pisatelj najprvo omenja, da se imajo vsi priseljeni boriti z dvojno težavo, to pa zavoljo pomanjkanja gmotnih sredstev in pa zaradi nevednosti v kmetско-gospodarskih stvareh. Tako si Hrvatje, ki so okolo sto jih na številu prvi začeli v Bihaškem okraju obdelovati bosensko zemljo, neso še mogli opomoči, zlasti ker je zemlja slaba in so

kraji tukaj ravni. Nekoliko bolje se je godilo nemškimi naseljencem v bosenski Gradiški (občina Windthorst), v Posavini in Bosenski dolini. Zdatno je le-te podpirala bosenska deželna vlada, kakor tudi Tirolce, katerim se je zbog lanských povodenj na Tirolskem življenje lomogóčilo nekoliko v okraji Banjaluškem, nekoliko pa v Hercegovini v okraji Konjiškem; naselilo se je blizu sto rodbin s Tirolskega.

Tako je sploh z naseljevanjem v Bosni in Hercegovini, pravi gospod dopisnik, da je njegova misel naslednje: „Res imati Bosna pa Hercegovina pol-drugi milijon hektarov neobdelane zemlje, na kateri bi se kmetovati dalo. Ali polovico te zemlje bodo bosenski poljedelci čez malo let potrebovali za se, ker s kulturo bodo razmerno rastle tudi njih razhodki, za katere pa bode treba večjih dohodkov. Ali pa bode bosenski kmet v šestih do desetih letih storil tolik napredek, da bode novih dohodkov z umnim gospodarstvom dobil iz zemljišča, katero sedaj obdeluje? Na to nihče ne misli, in za tega delj bode poljedelec v Bosni o pravem času gledal, razširiti svoje zemljišče, kar mu dosihdob ni bilo treba in je vsled tega toliko zemlje ostalo neobdelane. Iz tega je jasno, da se bodo poljedelci mogli le v omenjenem času naseljevati v Bosni in Hercegovini. Temu naseljevanju je na poti tudi to, ker je le malo krajev, ki bi dali dovolj zemlje za večje samostojne naselbine. Stvar se namreč tako vrši, da priseljeni zemljo kupijo od „spahija“ ali od vlade, ali pa tudi tako, da po običaji bosenskih kmetov s „spahijem“ sklenejo pogodbo, vsled katere jim „spahi“ dá zemljo in potrebna zidanja v nekak zakup, in za to od njih vsako leto dobi tretjino prihoda iz zemlje. Konečno še opomnjo pristavljam, da izkušnim poljedelcem, ki imajo toliko denarja, da ga njim plačavšim kupnino za zemljišče in orodje še nekoliko ostane za kmetovanje, ni potreba hoditi v daljno Ameriko, ako si z delom hočejo kaj pridobiti; takim se primerno blizu v Bosni in Hercegovini ponuja delavnosti polje, če ga že ne najdejo v svoji domovini. To velja tudi za rokodelce. Kdor pa hoče priti v Bosno, zlasti ne zaupaj se nobenemu tujcu, nego rajši se obrni s prošnjo do bosansko-hercegovačke vlade ali sicer do kacega oblastva tamošnjega!“

LISTEK.

Lamentacije.

II.

Zdaj še le vidim, kako je težko pisati lamentacije o slovenskih zadevah brez imen; vsak čas mi zdrkne s peresa ime katerega naših pseudo-prvakov, pa hitro naredim križ čez taisto ter ga tako zopet uničim in ukončam s peresom brez revolverja.

Mislil sem že, kako bi bilo, ko bi krstil po redu naše politične opričnike, ter jim dal ruska imena, kakor „Maljuta“, „Homjak“ itd. — „Danes je napal sam Maljuta (s peresom se ve da) našega Serebrjanega, a Serebrjani mu je založil jedno in dal mu je zaušnico (moralno, to se razumeva, ne materijalno) tako, ki se je razlegala po celej slovenski zemlji.“ — „Homjak“ je jahal z opričniki po gorenjskih vaseh, lovil je kmete, ter jim metal zanjke za vrat, da mu ne bi ušel kateri.“ — „V Ljubljani je Afanasij pri Morozovu večerjal, a opričniki so mej tem pivo pili pri Kozlerji“ itd. —

To bi bil po mojem mnenji „modus vivendi“ za nekaj časa, dokler se ne bi zvedelo, koga sem imel v mislih pri imenu Maljuta, koga pri Homjaku itd. Nego ker že poznam tistega, ki bi precej rekel: „Jaz sem Maljuta“ in tudi tistega, ki bi dejal: „Jaz sem Homjak“, sem opustil to misel, ki je sicer moja lastna originalna in ni literarna tatvina.

Naš prijatelj Diogenes, kateri s svojega filozofično-estetičnega stališča marsikatero pamečno pové, je dejal, ko je zagledal moje lamentacije pod črto „Slov. Naroda“, da je lehka reč pisati lamentacije proti koncu meseca, kadar nema človek toliko denarjev, da bi mogel oditi v „Česko besedo“, ampak da je težko pisati jih začetkom meseca, ko še zvenči drobiž po žepu in se pomiče tudi še kakšna papirnata petača po predelih listnice. Diogenes je praktičen mož in ima izkustva, pa bo menda resnica, če pravi, da zapusti človeka vsa poezija in ves humor, kadar ne more zaradi pomanjkanja modernih materijalnih sredstev in pripomočkov izpiti v prijateljskem krogu čaše cekinastega vina. Zato je kaj pametno naredila „Narodna tiskarna“, da je razpisala četrir zlate cekine za najboljši feljton.

Rekel je naš Diogenes, da so slovenski novinarji največji socijalni demokrati, ker zahtevajo od pisateljev duševno delo zastoni, dočim redno plačujejo slegarjem materijalno delo. — Zdaj se bo tudi pri nas začelo plačevati duševno delo in stranom se je že začelo in to bo brž ko ne ostala jedina pridobitev iz naše spravljivosti, ki nas toliko vznemirja in ki nas je tako razgnala ter razpodila na vse vetrove, da se skoro da ne poznamo več tisti, ki smo preje nego nas je duh spravljivosti obsenčil, vozili skupno ter vlekli naš narodni voz, kateremu so zdaj podstavili coklje spravljivosti na vse četrir kotače.

Meni se samo čudno zdi, zakaj nam neso nemškutarji nikoli ponudili svoje spravljivosti, ko so še gospodovali, pa da niti zdaj, ko so že dogospodovali do čistega, ponujane jim od naših opričnikov spravljivosti ne marajo. Za koga se je neki rodila spravljivost, če ne za Nemce in nemškutarje na Kranjskem? Mi je mej seboj nesmo nikdar potrebovali, naročito ne takošne, kakeršna se nam je pokazala v Ljubljani in še po nekaterih krajih na Kranjskem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. aprila.

V včerajšnji seji **državnega zbora** interpelovali so levičarji vladu zaradi živinskega semnja. V jednej prihodnjih sej mislijo pa postaviti interpelacijo zaradi Prazke trgovinske zbornice. Schönerer in Fürnkranz sta stavila predlog, da se severna železnica podržavi.

Cesarjevič Rudolf se je vrnil iz Carigrada in je včeraj prišel v Bukarešt. V Varni so ga pozdravili bolgarski knez in drugi bolgarski dostojanstveniki. Vsprejem v Bukareštu, kjer cesarjevič ostane dva dni, bil je velikansk. Ravno tako se delajo velike priprave za vsprejem cesarjeviča v Belemgradu. — Baron Ippenburj je v Varni cesarjeviču oddal lastnoročno pismo ruskega carja.

Brnski mestni zbor je sklenil peticijo na cesarja, da bi se visoka tehnična šola v Brnu še nadalje vzdrževala na državne stroške, ker ima mesto premalo dohodkov, da bi moglo doprinesati žrtve za tehnično šolo, a če se ta šola opusti, bode pa imelo mnogo škode. Nemško društvo v Brnu se je pa obrnilo na vse župane nemških moravskih mest, da bi delali na to, da bi nemški tehniki iz Moravskega vsi obiskovali Brnsko tehniko, ker je tembolj treba, ker češki dijaki zapuščajo to šolo in odhajajo na češko tehnično šolo v Prago.

Shod 500 **ogerskih** rumunskih volilcev je predvčeraj jednoglasno izrekel se za program Peštanske rumunske konference.

Vnanje države.

Visoka porta je bila Aleko paši naročila, da naj še dalje vodi **vzhodno-rumelijsko** guvernerstvo. Zdaj se je pa ruski poslanik pritožil, ker po članu 48. rumelijskega statuta ima generalni sekretar voditi dela, kadar je mesto generalnega guvernerja izprazneno. Ob jednem je ruski poslanik objavil, da Rusija ostane pri sklepu, da ne dopusti, da bi Aleko ostal še dalje generalni guverner.

Nemški socialisti so sklenili, ko bi bil razpuščen državni zbor in razpisane nove volitve, povsod, kjer ne bodo stali svojega kandidata, glasovati za onega kandidata, kateri se bode izjavil proti podaljšanju socialističnega zakona, ali če je že bil poslanec, glasoval proti temu podaljšanju. — V nemškem državnem zboru se je predvčeraj začelo posvetovanje o prvem branji pokojninskega zakona za civilne in vojaške uradnike. Vse stranke razen konservativcev zagovarjajo, da bi tudi častniki morali plačevati občinski davek. Temu se pa na vso moč upira vlada in vojaška uprava.

Raif Efendi, nadzornik javnih del je imenovan **turškim** ministrom javnih del.

Londonski listi zelo grajajo sedanjo politiko **angleške** vlade. Pall Mall Gazette že misli, da se Anglija radi egiptovskih zadev ne hode mogla izogniti vojske s Francozi. Jules Ferry pridobil bode največjo popularnost, pravi omenjeni list, ako postavi francosko zastavo na Kajirskih nasipih. Dogodki v Egiptu so francoske želje znova vneli, in se bodo težko dale pogasiti. Ekspedicija, ki jo je sklenila egiptovska vlada poslati iz Kajire v Berber bodo težko kaj koristila. Pred štirinajstimi dnevi ekspedicija ne more priti v Berber, tam je pa skrajna sila in se mesto toliko časa ne bodo moglo držati. Ekspedicija bi morala skozi nubijsko puščavo, kjer ne bo imela vode, potem pa mimo več precej obljudenih vasij, katerih prebivalci najbrž držé z ustajniki. Angleška okrožnica, da se skliče konferenca za urejanje egiptovskih financ, je jako kratka, in se je izročila velevlastem. Okrožnica naglašá slabe finančne razmere v Egiptu, in da bode vsekako treba 200 milj. frankov vzeti na posodo, kar je pa težko, če se pomisli, da so vsi pomočni viri za amortizacijo že oddani. Kraj za konferenco se pri-

poroča Carigrad ali London. — Budgetna debata, v spodnji zbornici je kaj mirna. Kancelar državnega zaklada je razložil, da dohodki presegajo skoro jeden milijon funtov šterlingov vsoto, katere je bila postavljena v proračun. Ker so se pa stroški povečali, znaša preostanek samo 206.000 funtov šterlingov. Državni dolg se je pomanjšal za 8 milijonov. V proračunu za 1884 so postavljeni dohodki na 85.5 milijonov, stroški pa na 85.2 milijonov.

Dopisi.

Z Dunaja 22. aprila. [Izv. dop.] (Pravda zastran molčarine.) Zopet je bil umazan židovsk časopis postavljen pred tukajšnje porotno sodišče. Oproščen je bil sicer, zaradi česar je bil tožen, a to ga ne opêre, ga ne stori snažnega. Narobe, pri tej priliki so mu slekli belo srajčico in pokazala se je pod njo židovska nesnaga, kakor nalašč za protisemitsko gibanje. Da začnem! Vlani marca meseca so „Neue Tiroler Stimmen“, klerikalne novine v Inomostu, priobčile novico, da se je „Deutsche Zeitung“, znana nemško liberalna norica, podkupiti dala od barona Schwarza, ko se je le-ta žuril za gradnjo gališke transversalne železnice, in da je za obljubljeni molčanec prejela od njega 6000 gld. Ta novica pa je njenega urednika, znanega državnega poslanca H. Reschauerja tako spekla, da se je nad njo maščeval s priimki: „drznost“, „obrekovanje“, „nesramna, iz najnižjih čutov izvirajoča laž“. Pri sodišči si torej ta „obrekovani“ poštenjak ni hotel iskati pravice! Pač pa odgovorni urednik inomostskih novin N. Recheis ni mirno spravil očitanja, nego tožil je Reschauerja zavoljo razžaljenja časti. Danes bila je obravnava pred porotniki, kateri so z devetimi glasovi proti trem Reschauerja oprostili rečene zatožbe. Denimo torej, da priimki, ki so leteli na Recheisa, neso razžaljivi. Dokazano pa je s pričami, da je „Deutsche Zeitung“ dobila od barona Schwarza 7000 gld., ker je bila baš o priliki oddajanja gališke transversalke baronu Schwarzu posebno huda, in je torej bilo olja treba uliti na to razburjeno dušo. Popoldne 28. julija 1882, ko je bil ministerski svet sklenil, gradnjo imenovane železnice prepustiti baronu Schwarzu, prišel je urednik gospodarskemu oddelku „D. Ztg.“, B. Fischer, v baronovo pisarno, kjer se mu je za „D. Ztg.“ odštelo 5000 gld. z opomnjo, da bi bilo stavbinskemu podjetju najljubše, če bi se v „D. Ztg.“ o tej gradnji „čisto nič ne pisalo“. „Schweiggeld“ „in optima forma“! Še poprej in pa po tem, ko je tožba Kaminskega contra Schwarz prišla v časopise, dal je baron Schwarz dvakrat po tisočaku siroti „D. Ztg.“ „ad captandam benevolentiam“. Res je od 24. julija 1882 naprej „D. Ztg.“ molčala, kakor spovedniki! Njen urednik se je danes zagovarjal, da je denar vzel, a to za „uvrstke mej tekst“. Honorar je bil dober: za šest tacih uvrstkov 5000 gld.! Še drugi sotrudnik je 1000 gld. od barona prejel „za podporo stranke“. Odlični tožitelj zagovornik (stalen praven prijatelj bivšej „Tribüne“) dr. Porzger ga je znal zavrniti: „To je čudno, saj baron Schwarz je vzdrževal federalistični list „Tribüne“; da se pri „podpori“ ni naštevalo pogojev, to je naravno, olikani ljudje kaj tacega ne govorijo!“ Priča baron Schwarz mu je to sam pritrdil. — Poročilo v „Neue Tiroler Stimmen“ je bilo torej popolnem istinito, odkupnine se je celo za tisočak premalo povedalo,

— vsak poštenjak mora list pohvaliti in mu šteti v zaslugo, da je v prid, itak na slabih nogah stoječi javni morali objavil te dogodke. Danes se je na porotnem sodišči pokazalo, zakaj je Reschauerja zeblo tožiti in nastopiti dokaz resnice proti navedenemu poročilu. Resnica pa je prišla na dan, da je „D. Ztg.“ prijateljica molčarine in zbog tega nje pošteno javno mnenje ne zavida za denasnjo „zmago“.

Iz Trsta 25. aprila. [Izv. dop.] Pri sinočnji seji mestnega starešinstva, dvignol se je mej drugimi točkami tudi konservativni Lah, kavali Righetti, ter stavil predlog, da naj mestno starašinstvo upliiva takoj na komisijo gledé ribarenja na to, da se ne zabrani Čiozotom ribariti ob naših obalih, boječ se, da se bodo ribe podražile, da jih naši ribiči ne bodo dovolj nalovili.

Taki so naši konservativni Italijani v mestnem zboru, katere vlada na svoje prsi pritiska in jih odlikuje. Za koga pa je konferenca v Gorici, kakor, da zboljša stanje našim domačim ribičem? Le proč z laškimi ribiči! to je od Dalmacije pa do Furlanije le jeden glas, upati je, da se avstrijski delegati ne bodejo dali od opreznih Lahov zapeljati, da bodo delali na korist dežele in države.

Včeraj je nek težak ob 5. uri v jutru prišel v sobo neke 48letne žene Rodič, ki je še s svojima dvema otrokoma v postelji bila in jo začel z nožem obdelavati, da je smrtno ranjena. Nek mornar, ki je blizu spal, prihitel je na strašni krik na pomoč, a tudi on je bil hudo ranjen. Potem je zlo-dejec hotel samega sebe usmrtiti in se je v prsi hudo ranil, ter zbežal. Čez nekaj časa pa se je predstavil redarstvenemu uradniku z naznanilom, da je zaklal neko ženo, na kar so ga takoj v tamnico zaprli. Ranjenca odnesli so v bolnico, do sedaj še ni nobeden umrl.

V gozdiči „Pontini“ blizu sv. Jakoba našli so mrtvo novo rojeno dete, nečloveško mater neko Ano Perčic iz Pubelj pri Dornbergu doma, so takoj zaprli, kajti služila je tam in na sumu je bila, da je ona to storila.

Trst postal je pravo torišče ubojev in nesreč, ne mine dne, ko ni čuti, da se kdo obesi, utopi, ustrelji, zastrupi ali skozi okno skoči. Privadili smo se že tako, da v jutru povprašujemo drug drugega; kdo se je usmrtil? in na to vprašanje se vsak dan s fakti odgovarja.

Iz Kamnika 24. aprila. [Izviren dopis.] „Trgovca in predsednik krajnega šolskega sveta“, g. Murnik, podpisal se je kaj ponosno in oblastno pod dopis, ki ga je prinesel včerajšnji „Slovenec“ iz Kamnika. Sicer dosedaj ravno ni bila navada podpisavati ime v političnih časopisih, ne pod uvodne članke, in še manj pod dopise. Res se nahaja sem ter tja začetna ali končna črka dopisovalčevega imena v časopisih, a po pravici moramo reči, da nas kaj tacega vselej neprijetno dirne. Ne moremo se iznebiti misli, da se hoče dotični dopisnik na vsak način pokazati, da neče prepustiti družemu časti, ki bi se morda po nedolžnem obdolžil, da je on dopisoval, ako bi podstavljene črke dovolj jasno ne govorile vsem prebivalcem domačega kraja, kdo da je imel tako „spretno peró“.

A dopis in pod njim podpis s „popolno titu-

— Dalje v prilogi. —

Jaz bi nasvetoval tudi spravljljivost, ali druge vrste spravljljivost, namreč tako, da se stopijo naši trije dnevnik v jedno celoto. Le pomislite, koliko denarjev bi se skozi to prištedilo za kolek in za marke.

Zdaj je „Slovenski Narod“ organ za Slovence, „Slovenec“ je organ za slovenski narod, „Ljubljanski list“ je organ za nekoliko Kranjcev in vsak ima svojega urednika, svoje sotrudnike in naročnike. Ko bi se ti trije dnevnik stopili v jedno telo, bi se lahko naredila ograja mej posameznimi solastniki, jeden del bi bil „Slovenski Narod“, drugi „Slovenec“, tretji „Ljubljanski list“; kolek odpadajoč za „Lj. list“ bi se imel po državnej oblasti administraciji v gotovini povrniti, in naročniki bi dobivali mesto jednega lista tri. Pri tem bi naročniki bili na dobičku, ker bi dosti več papirja dobivali kakor do zdaj in vsak bi mogel čitati „pro et contra“, kadar bi se skregali in sprli mi, ki pišemo za jeden, drugi ali tretji naš dnevnik.

To svojo izvirno idejo sem razodel preje nego sem jo napisal Diogenu, in dopala se mu je, ter je precej obljubil, da bo za naš zjedineni spravljljivi dnevnik napisal sijajno filozofsko-estetično razpravo

s svinčnikom, če ne bo imel tinte, da bi pisal s peresom. Ker bo koncem meseca aprila t. l. premenil Diogenes sod, v katerem stanuje, je verjetno, da bo v novem lepem sodu imel več priložnosti, da napiše kaj za Slovence.

Kadar bo moj gorenji predlog postal meso in kri, bomo imeli mesto treh dnevnikov samo jednega, in ta bo zadostoval našim potrebam, a ostalo nam bo vsled tega toliko denarjev, da bomo mogli začeti zidati slovenski „Narodni dom“, katerega sicer ne bomo doživeli niti mi, niti naši otroci, če se bomo grizli mejsobno in ujedali, mesto da složnimi močmi odbijamo sovražne napade zajedniškega našega neprijatelja.

Prva skrb nam mora zdaj biti, da se rešimo opričnikov na Kranjskem, vse drugo, kar želimo, bomo potem složnim delovanjem in nastojanjem zamogli doseči.

Konečno vas prosim, gospod urednik, povejte mi o priložnosti, koliko poglavij ima ruski roman „Knez Serebrjani“, katerega je spisal grof A. K. Tolstoj, ter poslovenil J. P.

Spectabilis.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

XX. Poglavje.

Veseli ljudje.

V globokej in temni ječi, katere mokri zidovi bili so vsi pokriti s plesnom, sedel je knez Nikita Romanovič, zakovan v železje na rokah in nogah. Zagotovo ni vedel, koliko dnij je minulo s tega časa, od kar so ga prijeli, kajti svitloba ni od nikodar prihajala v to podzemeljsko luknjo; včasih prišlo je do njegovih ušes oddaljeno, zamolklo in slabo zvočenje, in po tem je sodil, da sedi že več kakor tri dni v ječi. Kruh, ki so mu ga dali, je bil že sneden, vodni vrč že davno izprazen, in lakota in žeja začeli sti ga mučiti, kar je nenavaden šum obrnil nase njegovo pozornost. Nad njegovo glavo odpirala se je ključavnica. Zaškripala so prve vnanje ječine vrata. Šum se je zaslíšal bližje. Zaróžljala je ključavnica, zaškripale so druge duri. Nazadnje so se odprle tretje duri in zaslíšali so se koraki po stopnicah, ki so peljale v podzemeljske prostore. Zkož razpoke poslednjih durij prikazala se je luč, ključ se je škri-

laturo“ — to ni kar si bodi, to nekaj velja, kaj jednacega se malo kedaj nahaja. Žal, da ta ponosni in samosvestni nastop nema zaželenega uspeha. Če je gospod „Slovenčev“ dopisnik mislil, da bode s svojo „firmo“ „Narodovega“ dopisnika za večne čase v kozji rog ugnal, varal se je bitko. Naj ga ne žali, ako mu povemo naravnost, da nam pred vsem njegov podpis z vsemi častnimi pridevki ni nič drugega, nego „stat nominis umbra“! Gospod dopisovalec, vaše ime je senca — a za to senca se nekdo drugi skriva! O nismo tako kratkovidni, kakor mislite!

Pa preidimo k stvari. Dopisovalec „Narodov“ pozivlje se, naj dokaže, da se je „pustno nedeljo“, pri tistej pojedini govorilo o volitvah, če ne — je lažnik! To je dokaj naravnost rečeno in tako lepo, da bi glasovite „Dunajske branjeve“ braviši to, lahko kaj „profitirale“.

A g. „Slovenčev“ dopisovalec bi gotovo ne bil take zasolil, ko bi ne bil vedel, da dopisovalec „Narodov“ v tem smislu dokaza doprinesti ne more, kakor ga zahteva on, ker ni bil tako srečen, da bi bil k tistej pojedini povabljen.

Tega dokaza tedaj dopisovalec „Narodov“ res ne more podati — a zaradi tega ni lažnik. Zdi se mi, čestiti gospod „Slovenčev“ dopisovalec, da ne veste, kaj se pravi logično sklepati! To priznate sami, da pojedina je bila, isto tako, da je bilo razen dveh ključarjev, povabljenih tudi nekaj drugih meščanov. Da, nekaj drugih meščanov, in katere stranke so ti meščani, dobro znamo. Pa vse to malo pre za vas osodepolno volitvijo, ono volitvijo, ki je prouzročila, da niste mogli k dvema pridevkoma vašega cenjenega imena pridejati še tretjega, katerega ste prej imeli. Zakaj pa se je „konservativna“ stranka — kakor se nekateri gospodje radi zovejo — zakaj se je ta stranka sploh volitve udeleževala, če se nanjo pripravljala ni, zakaj so prišli k volitvi oni povabljeni gospodje — da si so nekateri strahoma mej časom pobegnili — zakaj si je glava te stranke celo z nagovori trudil pri volitvi? Vsled poraza pri tej volitvi se ve da trdite, da se konservativna stranka ni udeleževala volitve, kakor tudi, da udeležitev ni bila obila, dasi je bilo oddanih do 70 glasov, ker gotovo ni malo. Logika, čista logika opirajoča se na ravnanje in početje „konservativne“ stranke pripeljala nas je do sklepa, da ona pojedina ni bila nič drugega nego volilni shod. Ali smo pri vsem tem še lažniki? Kaj pa porečete potem o sodnikih, ki na podlagi samih indicij koga k smrti obsodijo?

Sicer pa bi bilo mnogo zanimiveje, ko bi se bil častiti gospod trgovec etc. obrnil zoper druge točke „Narodovega“ dopisa. Te vrste v „Slovenču“ zdé se nam samo nekaj „pesek v oči“, vašim, morda že omahljivim pristašem, da bi jim pokazali, da vam še ni popolnoma sapa zaprta. Čemu prepuščati važnejši del drugemu dopisniku? Ali niste vedeli vi nič zoper to opomniti, se niste upali nič ovreči? Radovedni smo, kedaj se oglasi tisti dopisnik, ki se nanj sklicujete, a še bolj, kdo da je, ker tega da bo tudi on podpisal svoje popolno ime, ne dvomimo. Torej le kmalu, le tako dolgo ne čakati na-se, kot se je storilo sedaj! — A to še jedenkrat prosimo vse dopisnike „Slovenčeve“ in to v njih interesu, naj pišejo dostojno, naj pusté „lažnike“ in jednake „cvetlice omike“, če ne, nastopili bomo tudi

mi drugače, sicer ne s takimi napadi, a s stvarmi, katerih si morda ne želé!

Iz Matenje vasi 24. aprila. [Izv. dopis] V našem kraju običajno živimo vedno v najslajšem miru, ne da bi imeli zabeležiti kdaj kakov sukob ali kakovo razgrajanje. Slavnica c. kr. okr. sodnija je porok temu, pa tudi poročna sodnija v Ljubljani nema nikoli povoda, da bi se bavila s tukajšnjim ljudstvom. V okolici vender imamo nekega S., kateri prav rad á la zakotni pisac umazano perilo pere, nedolžne ljudi z izmišljotinami obira, brezpotrebne zdražbe dela, ter sploh višje urade z tendencioznimi lažmi nadleguje. To je nesramno in grdo! — Ako kdo učini prestop, pustite naj postopati tisti, kateri je v to svrhu poklican, nikar pa ščuvati in hujskati, da se nepoklicani v ptuje stvari umešavajo, ter sami sebi sramoto delajo. Kdor nevihtó seje, burjo žanje. Pustite miroljubne osebe. pri miru, in ne delajte zdražbe. Toda zastarelemu grešniku se prav težko ucepi moder nauk, kajti: Wie der Schelm selbst ist, so denkt er von anderon. Omenjenemu S. v tolažbo koncem povem: Kdor drugemu jamo koplje, sam v njo pade. To naj si zapomni!

Karol Vilhar,
trgovec.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Lokavski na Goriškem 200 gld. za nove zvonove.

— (Slavno občinstvo) opozorujemo na jutranjo slovensko predstavo v deželnem gledališču.

— („Škrata“) izšla je danes 8. številka, razpravljajoča zlasti dogodke zadnjih dni.

— (Naš pravosodni minister) izdal je zanimljiv ukaz, po katerem v bodoče pri konfiskacijah ne bode več dopuščeno, da se zaplenjeni odstavki puščajo prazni in se dotična mesta označijo z besedo „zaplenjeno“, temveč drugo izdanje bode zavislo od tega, da je ves prostor izpolnjen s primernim tekstom. Za nas v Ljubljani, ker je drugo izdanje nepoznata stvar, je ta ukaz irrelevanten, v obče pa ni izraz posebne naklonjenosti nasproti časnikařtvu.

— (Visoko c. kr. ministerstvo) za uk in bogočastje je dovolilo na prošnjo društva „Sloga“ slovenskemu otroškemu vrtu v Gorici za tekoče leto 200 gld. in nekaj podob proti temu, da bodo smeje slovenske kandidatkinje tukajšnjega c. kr. učiteljskega izobraževališča obiskavati imenovani otroški vrt.

„Soča.“

— (Iz Gorice) se nam piše: v 25. dan t. m. Vladika Strossmayer odšel v Rim. Včeraj je jako prijazno vsprejel odbor Goriške Čitalnice, koje častni ud je prevzvišeni biskup. Obljubil je, da vrnivši se iz Rima, hoče tudi Čitalnico počastiti s svojim pohodom. Nadejamo se, da bo odbor vse storil, da vsprejme, kolikor mogoče dostojno Čitalničnega uda in prvega Jugoslavana. Sploh je pa v Gorici sedaj jako mnogo ptujcev, vsi hotéli so prenapolnjeni, izvenci komisije za ribarenje morajo v privatnih hišah prenočevati. Mudili so se ali še mudijo v Gorici: Deputacija s Križa z Nabergojem na čelu, prof. Kulombatović s Spljeta dr. Vidulich iz Istre itd.

— (Gosp. Josip Noll) bil je v 22. dan t. m. na vrhu Vezuva, podal se v krater, ter v žareči lavi prižgal si smotko. To povzamemo po prijatelju poslani dopisnici, pisanej v restavraciji „Funicciar“

železnice, 300 metrov pod novim kraterom. Obširnej popis nam je obljubljen.

— (Devetdesetletni starček) praznoval je pred dvema dnevoma svoj imendan. To je dr. Jurij Sporer, kot hrvatski pisatelj poznat pod imenom Špor, porojen v 24. dan februarja 1794 v Karlovcu. Služboval je mej drugim do 1839. leta v Celovcu, potem pa kot protomedicus in svetnik pri guberniji v Ljubljani. L. 1848 bil je podpredsednik „slovenskega zbora“ in sestavil je znano spomenico o slovenskem vseučilišču. Spisal je drame: Kastriot, Oedipos, Demetrij itd. Sedaj biva na Reki. On je bil prvi, ki je opozoril na krasno lego Opatije in deloma njegovemu prizadevanju se ima pripisovati sedanja imenitnost in nadobudno bodočnost tega izrednega zabavališča. Želimo blagemu starčku, ki ima dela in uspehov polno življenje za seboj, še mnoga leta!

— (Denarna obrtnijska pomočna družba.) Redni 28. občni zbor denarnega obrtnijskega pomočnega društva, uknjiženega tovarištva z omejeno zavezo, bode v nedeljo 27. aprila 1884 dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani. Dnevni red je: 1. Letno poročilo in računski sklep za l. 1883. 2. Poročilo v zadnjem občnem zboru izvoljenega odbora za pregled računov. 3. Volitev 4 udov v ravnateljstvo za tri leta. 4. Volitev odbora za pregledovanje računov leta 1884. (§. 15 pravil.) 5. Posamezni nasveti udov.

— (Kranjskega ribiškega društva) 2. letošnja odborova seja bila je v 10. dan t. m. pod predsedstvom načelnika gosp. dra. Kapler-ja. Obravnavalo se je: 1. da se vode na Studenci vzamó v zakup. Lega ribnikov je jako ugodna, voda izvrstna in z malim trudom bi se lahko priredilo vzgojevališče za postrvi, kar bi bilo za društvo gnotne koristi, ker bi veliki ribnik včasih se lahko izribaril. — 2. Sklene se, da se bodo v bodoče za nastavu uporabljale samo ikre potočnih postrvij. 3. Ker je po društvu izdana karta o drstenji rib pomanjkljiva, jo bode popravil jeden odbornikov. 4. Predlog, da bi društvo vzelo Savo, Ljubljano i. t. d. v zakup in potem oddajalo posamične kose ribičem, da bi se tako preprečilo nespametno in roparsko ribarenje, odvrne se, ker je še prezgoden. 5. Sklene se, da se bodo postrvi na Studenci izvaljene, dale najpred v tamošnje ribnike, ostale v druge vode. 6. Vprašanje na riborejca g. Šagla, koliko postrvij bi se moglo spustiti v ribnike na Studenci. 7. Odgovor na g. gozdnega oskrbnika Seipperta v Idriji zanimivo poročilo o postrvinih ikrah. 8. Pogovor o onečiščenju voda po odtokih iz tovarn in o škodi, ki se s tem prouzroči ribiřtvu. Sklene se, da se bode na taka onečiščenja pazilo in je kolikor mogoče preprečevalo. 9. Odborniku g. Henriku Galé-tu nalaga se revizija ribjega trga. 11. Jeden odbornikov ima izdelati načrt vseh del, katera ima društvo letos dovršiti. 11. Vse odborove seje priobčijo se v „Laib. Zeitg.“, v „Slov. Narodu“, v „Novicah“ in v „Ljub. listu“. Društvo naroči v Monakovem izhajajočo „Baierische Fischerei-zeitung“.

— (Vabilo k prostov. krojaški skupščini) pomočnikov in mojstrov, katera bode v nedeljo 27. aprila popoldne ob 1/2 2 uri v steklenem salonu „pri zvezdi“ (Ferlinz) z naslednjim dnevnim redom. Pogovor in posvetovanje o ustanovitvi obrtnih združenj. Vsled tega, da je skupščina jako važnega po-

paje obrnil, nekoliko zapahov se je odmaknilo, zarjaveli tečaji so zaškripali, nestrpiliva svitloba oslepila je Serebrjanega.

Ko je odmaknil roki, s katerimi je on nehoté zakril obraz, stala sta pred njim Maljuta Skuratov in Boris Godunov. Spremljajoči ju rabelj svetil je z baklo, Maljuta del je roki navzkriž, zasmejal se porogljivo Serebrjanemu, in punčici v očeh sti se mu stiskali in širili.

— Na zdravje, milostljivi knez! — rekel je s takim glasom, kakersnega še ni slišal Nikita Romanovič, — z nekim zategnenim, priliznim in nesrečo naznanjajočim glasom, podobnim krvoločnemu mijavkanju mačke, ko se bliža mišnici, v katerej sedi ujeta miš.

Serebrjani se je nehoté stresel, pa Godunovlje obraz napravil je manj blagodejen vpliv.

— Boris Teodorovič, — rekel je, obračujoč se od Maljute, — zahvaljujem se ti, da si me obiskal. Zdaj bodem laglje umrl!

In podal mu je zakovano roko. Pa Godunov se je umaknil in na njegovem obrazu ni niti jedna poteza kazala sočuvstva k knezu.

Roka pala je zopet, rožljaje, Serebrjanemu na kolena.

— Nesem mislil, Boris Teodorovič, — rekel je on očitajoč, — da se me bodeš izogibal. Ali si prišel samo gledat mojo smrtno kazen?

— Prišel sem, — odgovoril je pokojno Godunov, — da bodem skupé z Gregorjem Lukjanovičem pri tvojem zaslišanju, jaz nikoli nesem gojil prijateljstva s teboj, samo, vedoč za carjevo milost, ustavil sem tedaj, zasluženno smrtno kazen.

Srce Serebrjanega se je bolešno skrčilo, in premena v Godunovu zdela se mu je hujska, kakor smrt sama.

— Čas usmiljenja je prošel! — nadaljeval je Godunov hladnokrvno, — ali še pomniš, kaj si prisegel carju? Pokori se, ako vse sam priznaš, ne da bi kaj tajil, umrl bodeš brez mučenja nagle smrti. Začniva preiskavo, Gregor Lukjanovič!

— Počakaj, malo, počakaj! — odgovoril je Maljuta, smejoč se. — Jaz imam z njegovo milostjo še poseben račun! Skrajšaj mu verige Toma, — rekel je rablju.

In rabelj je utaknil bakljo v železen obroček,

udelan v steno, potegnil je roki Serebrjanega prav k steni, tako da ni mogel ganiti z njimi.

In Maljuta je stopil k njemu, dolgo ga je gledal, vedno porogljivo smejač se.

— Milostljivi knez, Nikita Romanovič! — rekel je nazadnje: — ne odreči mi velike milosti!

Pal je na kolena in poklonil se je nizko Serebrjanemu.

— Mi, milostljivi knez, — nadaljeval je s smešno ponižnostjo, — smo pred teboj mali ljudje; takih velikih bojarjev, kakor si ti, še nikdar nismo kaznovali s svojimi rokami! — Skoraj bojim se začeti preiskavo! Kri, vidiš, pravijo ne teče samo nam po žilah...

In Maljuta se je ustavil, njegovo smehljanje postalo je neznosnejše, in oči so se bolj razširile in punčici sti nemirno begali semtertja.

— Dovoli, milostljivi, knez, — nadaljeval je, devajoč svojemu glasu proseč izraz, — dovoli, da pred preiskavo pogledam tvojo bojarsko kri!

In potegnil je izza pasa nož, in nastavil ga je na koleno Serebrjanemu.

(Dalje prih).

mena, osobito da zastopa občo korist vseh drugov gori navedene stroke, prosi se najljubše obilne udeležbe.

— („Vienac“) ima v zadnji (17.) številki članek z naslovom: „Književni red slovenski godina 1883.“ Sestavek je prav dobro in kritično pisan, a ker je, kakor videti, obširno osnovan, bomo pozneje, ko bode ves gotov, imeli priliko baviti se z njim.

— (Vožna pošta) mej Štanjelom in Sežano prične 1. dan maja. Iz Štanjela odhaja ob 6. uri zjutraj in dospeje v Sežano ob 8¹/₂. Iz Sežane ob 1. uri in prihaja v Štanjel ob 3¹/₂ popoldne.

— (V Ilirski Bistrici) bila je 22. t. m. toča, tako silna, da je po nekod ležala jedno ped na debelo.

— (Iz Kočevja) se nam piše v 24. dan t. m.: Marsikateri plovec pohvali se rad s svojo lovsko srečo in kdor je kaj posebnega ustrelil, naznani to svetu po žici, kakor so storili gospodje lovci divjih vran z Gorenjskega. Pa taka milo je lovska sreča malo ljudem, kakor nekemu lovcu iz Kočevske Reke, ki je z jednim strelom ubil 12 volkov. Več dni je zalezoval tri volkove, ki so se po tukajšnji okolici klatili. Dne 22. t. m. v večer zagleda dva volka, ki sta skupaj žrla mrhovino. On ustrelil, pa ni si upal iti za njima v grmovje, kamor sta zginila, ker je bilo že temno. Drugo jutro najde malo proč mrtvo volkuljo in volka. Ko so volkuljo v Kočevji razparali, dobili so v nji 10 popolnoma razvitih volčičev.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) napravi v nedeljo 4. maja popoldne izlet v Dornberg, kjer se prične v isti dan po tamošnjem vinorejskem društvu prirejena vinska razstava.

— (Rimski grob) našli so blizu sv. Hemske kapele v Podjunski dolini, ko so orali na Građniškovej njivi.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Bukurešt 26. aprila. Cesarjevič Rudolf s soprogo dospel ob 8. uri zvečer. Vlak se za jedno uro zakasnil. Kralj in kraljica peljala sta se nasproti na pol pota proti Gjurgevem. Na z zastavami okrašenem, sijajno razsvetljenem kolodvoru čakali so oficijalno povabljeni gostje, deputacija avstro-ogerske kolonije, zunaj kolodvora nebrojna množica. Pri prihodu vlaka strel kanonov, avstrijska himna, obestransko predstavljanje, ogled nastavljenih gard. Soproge dostojanstvenikov izročje cesarjevičinji šopke. Kralj v avstrijske uniformi. Ulice v zastavah, razsvetljene. Mej navdušenimi klici in ovacijami vršila se je vožnja v gala-voze v palačo, kjer je 10 vojaških godb in 150 tambojev napravilo mirozov (zapfenstreich) z baklami. Množica ljudstva pozdravila je na balkonu prikazavši se veličanstvi, cesarjeviča in Štefanijo z navdušenimi klici, vojaške godbe zasvirale so avstrijsko himno in „Brabančonne“.

Ruščuk 26. aprila. „Pol. Correspondenz“ poroča: Pri dinerji napravil je bolgarski knez napitnico na avstrijskega cesarja in cesarico, na cesarjeviča in cesarjevičino, Rudolf pa na zdravje Aleksandra in na bolgarski narod. Pri slovesu v Gjurgevem objela in poljubila sta se knez bolgarski in cesarjevič.

Razne vesti.

* (Zblaznel) je, kakor se poroča iz Prage, slavni česki skladatelj Smetana, ki je še nedavno praznoval svojo šestdesetletnico. Odpeljali so ga v deželno blaznico.

* (Čuden okus.) Od morilca Šenka in njegovih drugov prodalo se je na Dunaji in drugod nad 400 000 fotografij.

* (Številke morilcev deklet.) Po vseh mestih se prijateljice loterije povodom usmrtenja Šenka in Šlosareka pridno tuhtale in v loterijo stavile številke. V Trstu so najbolj stavile 2 (število obešencev), 7 (ura obešanja), 22 (dan obešanja), 38 (vešala). Dunajske loteristovke so pa stavile 4 (število umorjenih deklet), 26 (starost Šlosarekova), 35 (starost Šenkova) in 90 (velik strah obešencev).

Narodne-gospodarske stvari.

Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spodnji Štajer.

Dne 27. marca t. l. bil je v št. Jurji redni občni zbor, katerega se je posebno precejšnje število č. g. duhovnikov in učiteljev udeležilo; kmet-skih udeležnikov ni bilo veliko; delo jih je zadržavalo.

Predsednik g. dr. Ipavc otvori zborovanje, pozdravlja udeležitelje, posebno one od daleč došle, ter poroča o delovanju društva.

Društveni odbor se je trikrat zbral in sicer 2. septembra, 20. decembra 1883 in 28. februarja 1884; 20. decembra 1883 pa je bil občni zbor. Obravnave so se pričele v „Slov. Gospodari“ in „Slov. Narodu“.

K veselemu dogodku, ko je nadvojvodinja Štefanija porodila, se je v imenu društva častitalo, na kar je došel sledeči brzojavni odgovor:

„Ihre k. u. k. Hoheiten das durchlauchtigste Kronprinzenpaar dankt für die Höchstdemselben dargebrachten Glück- und Segenswünsche“.

Bombelles.

Tudi prvi god mlade nadvojvodinje društvo ni prezrilo; telegrafiralo je v Laksenburg sledeče: „Der Kronprinz Rudolf Obstbauverein für Untersteiermark wagt es, dem hohen Elternpaare zum ersten Namens-feste des holden Kindes, seine ehrfurchtsvollen Glück-wünsche darzubringen“. Na to je došel brzojavni odgovor: „Der Obersthofmeister Sr. k. u. k. Hoheit Kronprinz Erzherzog Rudolf an Herrn Dr. Ipavc St. Georgen S. B. Ihre k. u. k. Hoheiten das durchlauchtigste Kronprinzenpaar danken namens Ihres erlauchten Kindes für die höchst demselben dargebrachten Glück- und Segenswünsche zum ersten Namensfeste“.

Bombelles.

Lanskega leta smo po nasvetu g. viteza Berkša kupili 10.000 divjakov za 40 gld., katere smo zasadili, letos pa od njih sledečim prošnikom razposlali divjakov in cepičev: šolam pri sv. Florijanu 300, na Vranskem 200, v Cirkovcah 200, v Brezuli 200, v Bizelskem 300, v Orešnjem 300 in Lembergu 300, kmetškemu društvu na Slatini 500 sadjerejcu B. na Ljubnem cepičev; po domači fari se je okoli 500 divjakov razdelilo in za požlahtnjenje potrebnih cepičev. Ker se nam je vredneje zdelo, da si divjake sami pridelujemo, smo si že lansko spomlad sami peček basejali, iz katerih nam je prirastlo okoli 8000 divjakov, letos pa smo jih še več posejali.

Iz poročila blagajnika gospoda Praunseisa povzamemo le to, da je v blagajnici 60 gld. gotovine.

Za temi poročili govori v daljšem govoru gosp. Fr. Jurkovič, nadučitelj v Šmarji in sicer: 1. Lepšanje naše domovine s sadonosnim drevjem. 2. Kakšno sadje naj sadimo. 3. Zvrsti sadja. 4. Kje naj se sadi. 5. Uporaba sadja. 6. Sušenje sadja in sušilnice.

Za ta izvrstni in poučljivi govor se predsednik v imenu društva g. Jurkoviču toplo zahvaljuje.

Naslednja točka so bili predlogi. Gosp. Mihael Vošnjak predlaga, da naj društvo jeseni napravi sadno razstavo in sicer v Sevnici; govornik svoj predlog vsestranski utrjuje in pričakuje od njegove izvršitve zdatne koristi sadjereji in njenemu napredku.

G. Iv. Boštjančič pozdravlja ta predlog in ga tudi podpira, vendar on nasvetuje, da naj se vzamó namesto jednega kraja trije, tako, da če bi se n. pr. v enem kraju pokazale kakšne ovire, se vsaj v drugem razstava izvršiti more. Ko je o tej zadevi tudi g. F. Lenček, veleposestnik z Blance, svoje mnenje izrazil ter nasvetoval razven Sevnice še Šmarje in kaki kraj blizu Maribora, se po g. Vošnjakovem posredovanju sklene tako, da naj bode v prvi vrsti Sevnica, nadaljša ukrenitev, ako bi tu ne bilo mogoče, se prepusti odboru.

G. Lenček priporoča, naj se društvo oziroma njegovi udje jeseni udeležé razstave v Gradci.

G. M. Vošnjak priporoča pouk po knjigah ker še potovalnega učitelja nemamo. Iz tega namena se je on obrnil na Celjskega poverjenika sv. Mohorjeve družbe profesorja g. Krušica s prošnjo, da naj bi on blagovolil pri Mohorjevi družbi posredovati in za ude našega društva knjig „Poboljšani sosedje ali sadjereja v pogovorih“ in „Umni sadjerejec“ pridobiti brezplačno ali vsaj po znižani ceni. Odgovor Mohorjeve družbe se glasi: „Umnega sadjerejca od Kuralta imamo še več sto, 350 iztisov jih moremo prepustiti za polovico cene, torej po 20 kr. iztis.“

„Poboljšani sosedje“ od Tomšica je še okoli 150 iztisov, ki se pri naročilu „Umnega sadjerejca“ darujejo. . . . G. Vošnjak na to predlaga: Občni zbor naj sklene slav. Mohorjevo družbo prositi, da nam ona knjige podari ali vsaj ceno še zniža. Ko sta v tej zadevi govorila še g. Boštjančič in g. Lenček z Blance, se predlog vsprejme.

Znano je, da je g. grof Attems o Tržaški razstavi pisal brošuro; v tej knjižici g. pisatelj omenja tudi našega društva, ter mu spodbija, da se društvo peča več s politiko, kakor se briga za jabolka in hruške. Ker je to grdo obrekovanje, bodi si da g. pisatelj nalašč zlobno poroča, bodi si da je slabo poučen o delovanju našega društva, predlaga g. M. Vošnjak: Občni zbor naj sklene od g. grofa Attemsa v odprtem pismu v kakem listu zahtevati, da naj svojo trditev dokaže. — Se vsprejme.

Društveni ravnatelj g. dr. Ipavc se spominja umrlega dr. Hafnerja, bivšega izvrstnega sadjerejca, isto tako pred kratkim nas zapustivšega vlčg. dekana Žužé — v slaven spomin njima zbor ustane. Ko predsednik pokaže še nekaj zlahtnih jabolk izvrstnih plemen, katero zadnjo se je po dvorani kazalo, zborovanje zaključí. Društvu je pristopilo ta dan mnogo novih udov.

V. Jarc, tajnik.

Poziv.

Binkoštné praznike, v dan 1. junija t. l., slavimo bode slovensko telovadno društvo „Savinjski Sokol“ v naročji prekrasne Dolenje Štajerske, v Mozirji, slavnost blagoslovljenja društvene svoje zastave.

Podpisani odbor usoja si tem potom vabiti najljubše slavná národna društva, vse odlične národnjake naše, národ iz ožje naše domovine, kakor tudi bratski nam národ iz slovanskega juga ter mile nam brate na severni strani bivajoče.

Dragi rojaki! Udeležite se navedene slavnosti v mnogobrojnem številu, da skupno z Vami vredno proslavimo slavnostni dan in združeno delamo v prosep milega nam národa slovanskega, posebe pa da si prizadevamo v prostem národu utrditi pravo národno zavest, ter ga skušamo dovesti do pravega národnega prepričanja.

Slavna národna društva, katera nameravajo Binkoštné praznike udeležiti se slavnosti blagoslovljenja zastave „Savinjskega Sokola“ v Mozirji in se do danes neso še prijavila, prosimo najljubše, da blagovolé svojo udeležbo **najdalje do 30. t. m.** naznaniti slavnostnemu odboru v Mozirje, da mu bode potem mogoče pravočasno oskrbeti potrebne priprave in uredbe.

Za nižano ceno po železnici, ki se za časa objavi, se je skrbelo.

Spored slavnosti naznani se v kratkem.

Radi vožnje iz Celja v Mozirje in radi slavnostnega banketa izvolijo naj se slavná društva in p. n. gostje o pravem času oglasiti pri starosti „Savinjskega Sokola“ gosp. Josipu Lipoldu v Mozirji.

Na zdravje!

V Mozirji v dan 18. aprila 1884. l.

Slavnostni odbor.

Zahvala.

Gospod Mihael Novak, c. kr. sodnijski pristav v Slovenjem Gradci, blagovolil je liter.-zabavnemu društvu „Triglavu“ 112 knjig darovati, za kar se mu podpisani v imenu društva najtopleje zahvaljuje.

Ivan Fon, cand. phil.,
t. č. predsednik.

Umrli so v Ljubljani:

23. aprila: Marija Grandeli, pekova hči, 5 mes., Stari trg št. 15, za drisko. — Matevž Kralič, kajžar, 69 let, Črna vas št. 33, za plućnico.

24. aprila: Josip Polak, pekovski pomočnik, 25 let, Zvonarske ulice št. 9, za jetiko. — Janez Podbregar, delavčev sin, 2 leti, Sv. Petra cesta št. 69, za vnetjem pluć. — Anton Kos, delavec, 70 let, Kolodvorske ulice št. 33, za katarom v želodci.

25. aprila: Polona Draksler, uradnega sluge vdova, 74 let, Sv. Petra cesta št. 49, za rakom v želodci.

V deželnej bolnici:

19. aprila: Antonija Stojan, sirota, 10 let, za jetiko. — Marija Sterniša, delavka, 26 let, za spridenjem krvi. — Franca Treven, dekla, 25 let, za plućno tuberkulozo.

20. aprila: Jera Keržič, sirota, 12 let, za srčno napako. — Marka Breznik, delavec, 62 let, za plućnico. — Fran Boršnik, delavčev sin, 20 mes., za pšenom.

V vojaške bolnici:

24. aprila: Janez Jerala, dragonec, 22 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. aprila	7. zjutraj	724.01 mm.	+ 8.8°C	sl. szh.	obl.	22.9 mm.
	2. pop.	724.07 mm.	+ 10.3°C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	724.71 mm.	+ 8.2°C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura + 9.1°, za 1.2° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	5	53
Ječmen	4	87
Oves,	3	25
Ajda,	5	69
Proso,	5	53
Koruza,	5	20
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	2	67
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	84
Speh frišen	—	58
„ povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	58
Svinjsko	—	72
Koš. novo	—	40
Kokoš	—	50
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	1	87
Drva trda, 4 kv. metre	7	20
„ mehka, „ „	4	50

Dunajska borza

dné 26. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79	gld.	95
Srebrna renta	81	"	15
Zlata renta	100	"	75
5% marčna renta	95	"	65
Akcije narodne banke	852	"	—
Kreditne akcije	319	"	75
London	121	"	35
Napoli	—	"	63
C. kr. cekini	—	"	72
Nemške marke	59	"	40
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	124
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	100	"	75
Ogrska zlata renta 6%	122	"	60
" " " " " "	91	"	55
" " " " " "	88	"	45
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	"	50
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	"	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	"	15
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	"	—
Kreditne srečke	100	gld.	177
Rudolfove srečke	10	"	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	118
Tramway-društ. velj.	170	gld. a. v.	213

Pristna slivovka:

1883. leta slivovka . gl. 39	1883. leta bela vina gl. 10
1878. " " " " " "	1879. " " " " " "
1883. " " " " " "	1883. " " " " " "

prodaja po hl. (224-4)

Jos. Kravagna v Ptuj, Štajersko.

JOSIP RAUNICHAR,

v Ljubljani, Židovske ulice št. 6.
priporoča svojo bogato zalogo (178-6)

čevljev

za gospode, dame in otroke,

dobro in elegantno izdelane, po najnižji ceni.

5000

1 (788-37)

ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštenu povzetju, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljatelj marki za 10 kr.

Najboljše, najcenejše srečke!

6 žrebanj vsako leto!

Vsak drug mesec žrebanje z glavnimi dobitki po
gld. 100.000, 50.000, 5000, 1000 itd.

Prihodnje žrebanje bode 1. maja 1884.

Glavni dobitki 100.000 gld.

Po nakaznih listih (Bezugscheine) za avstrijske in ogrske srečke rudečega križa, katere sem jaz izdal in sestavljal povodom poslednjega srečkanja, se je tako zelo povpraševalo zadnje dni pred žrebanjem, da se naročitvam ni moglo ustreči. V sled tega vspeha sklenil sem z nova izdati in sestaviti nakazne liste za avstrijske srečke rudečega križa, kateri so se tako hitro priljubili, povodom srečkanja 1. maja, ker ti ponujajo pri najugodnejših pogojih, najložjem načinu plačevanja največ upanja na dobiček.

Skupina A.

2 avstr. srečki rudečega križa } na 24 mesečnih
2 ogrsk. " " } obrokov po 2 gld.

Skupina B.

3 avstr. srečke rudečega križa } na 24 mesečnih
3 ogrsk. " " } obrokov po 3 gld.

Skupina C.

4 avstr. srečke rudečega križa } na 24 mesečnih
4 ogrsk. " " } obrokov po 4 gld.

Avstrijskim in ogrskim srečkam rudečega križa se je vsled igralnega načrta, katerega ne prekosi igralni načrt nikakih drugih srečk, kurs jako povzdignil in se bode najbrž še, tako da avstrijske srečke rudečega križa dosežejo kurs Rudolfovih srečk 20 gld. Jaz tedaj priporočam hitro naročbo, ker jo morem le tako dolgo točno izvršiti, dokler zadostuje moja mala zaloga srečk.

Kakor hitro plača kupec prvi obrok, dobi s sejo in številko srečke zaznamovani, postavno kolekovani nakazni list, in s tem takoj pravico igranja na vse glavne in stranske dobitke. Naročila je najbolje poslati po poštenu nakaznici ali pa s pošt-nim povzetjem prvega obroka, ter se bode najtočneje izvršila; prospekti in žrebovalne listine zastoj in franko. (265-2)

Wiener Wechsel- u. Lombard-Geschäft

A. Gutfeld, vorm. Leutholz & Co.,
(obstoja že od l. 1870),
Wien, I., Wipplingerstrasse 27.

Srečke, na katere so se izdali nakazni listi, leže v podjetneti prodajalnici in jih lahko ogleda vsak lastnik nakaznega lista, kakor določuje zakon.

Hiša

v prijazni vasi Ljubljanske okolice, tik ceste in železniške postaje, v jako dobrem stanu, z jednim nadstropjem, s prostornim vrtom, hlevom, magazinom in ledenico, pripravna za vsakovrstno podjetje, zlasti za krmo, mesarico in trgovino z lesom, proda se iz proste roke pod dobrimi pogoji. Kje — pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

O. k. privilegij za zboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jak,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (113-12)

6letna garancija!
Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

je izšel in se dobiva Turgenjeva roman: NOV. Preložil M. Mdoerh. Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja . . . 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštne, za posamezne zvezke 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po nizke ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

V „Narodne Tiskarni“ in pri Jan. Giontini-ju v Ljubljani

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal **

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

Prostovoljna prodaja restavracijskega poslopja.

Restavracijsko poslopje v Logatskem trgu št. 40, na Notranjskem, tikajoče se železniškega poslopja, se radi spremene domovalešča proda iz proste roke. K temu, še le pred nekaterimi leti prostorno sezidanemu poslopiju, v katerem se po dnevi in po noči toči, pripada še hlev, vrt in pašnik.

V Logateci je sedež okrajnega glavarstva, okrajnega sodišča in davkarije, zlasti je pa še opozoriti na veliko kupčijo z lesom in neposredno zvezo z živosrebrnim rudnikom v Idriji. — Kateri želé kupiti to poslopje, naj je izvolijo na mestu ogledati in prepričati se o obsegu in uspehu te gostilnice in pošljejo svoje ponudbe lastniku Francu Virantu, ravnatelju užitniškega davčnega urada v Zagrebu, v teku jednega meseca.

Posredovalci so izključeni.

V Zagrebu, v 21. dan aprila 1884.

(270-3)

Za bližajočo se sezijo

priporoča

najstarejša in najglasovitejša firma za sukno

Morica Bum-a

v Brnu

(ustanovljena leta 1822)

pristno Brnsko volneno blago. Jako lepi in modni uzorci za celo obleko od gl. 1.— do gl. 6.— meter. Bogata izbér sukna za suknje (Streich- und Kammgarnrockstoffe) od gl. 3.— do gl. 7.— in sukna za hlače, najnovejši uzorci, od gl. 1.20 do gl. 6.— meter. Črni Peruvians za suknje in Toskins za hlače od gl. 3.— navzgor do gl. 6.—, gl. 7.— in više meter.

Velika zaloga vsakovrstnega sukna za civilne in vojaške obleke, livreje, cerkve, biljarde in vozove.

Sukna za požarne straže, veteranska in strelska društva in druge korporacije

Pristni angleški potni plaidi, 3 metre 50 cm. dolgi in 1 meter 66 cm. široki, po gl. 3.50, 4.75, 5.25 do gl. 16.—.

Uzorci zastoj in franko. Blago razpošilja samo proti poštenu povzetju ali gotovemu predplačilu. — Pošiljatelj, katerih vrednost znaša nad gl. 10.—, pošiljajo se franko.

Gospodje krojaški mojstri dobé na zahtevanje vzgledne knjižice z mnogoštevilnimi uzorci franko. (149-7)

BUDIMSKA

RÁKÓCZY

grenóica,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stülzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavnih organov in zaprtji vode ter se pred vsemi znanimi grenóicami posebno izredno priporoča.

Dobiva se po vseh lekarnah in prodajalnicah mineralnih vod, vedno na novo natočena. Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (240-5)

Lastniki bratje Loser v Budapešti.

Vožni red c. kr. priv. južne železnice

od 1. junija 1883 naprej.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj Odhod	6:45 zvečer	7— zjutraj	9— zvečer	1:30 popol.	—
Mürzzuschlag	10:2	10:27	2:10 po noči	5:27	—
Gradec	11:59 po noči	12:58 popol.	6:10 zjutraj	9:30 zvečer	10:40 dopol.
Maribor	1:19	2:23	8:20	11:41 po noči	2:28 popol.
Celje	2:43	3:51	10:29 dopol.	1:50	5:35
Laški Trg	—	4:8	10:46	2:6	5:58
Rimske Toplice	—	4:20	10:58	2:17	6:15 zvečer
Zidani Most	3:25 zjutraj	4:43	11:35	2:43	6:47
Ljubljana Prihod	4:42	6:6 zvečer	1:19 popol.	4:27	9:25
Ljubljana Odhod	4:45	6:11	1:28	5:45 zjutraj	9:55
Postojna	6:3	7:51	3:36	7:52	1:31 po noči
Nabrežina	7:44	9:34	5:48	10:4 dopol.	5:14 zjutraj
Trst Prihod	8:10	10—	6:23 zvečer	10:38	6:3

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst Odhod	8— zvečer	6:40 zjutraj	10:5 dopol.	6— zvečer	8:15 zvečer
Nabrežina	8:42	7:14	10:55	6:47	9:44
Postojna	10:13	9:11 dopol.	1:42 popol.	9:22	1:53 po noči
Ljubljana Prihod	11:25 po noči	10:38	3:31	11:10	4:55
Ljubljana Odhod	11:28	10:43	3:39	12:10 po noči	5:25 zjutraj
Zidani Most	12:47	12:34 popol.	5:31	2:25	8:15
Rimske Toplice	—	12:47	5:43	2:39	8:33
Laški Trg	—	12:59	5:54	2:52	8:50
Celje	1:28 po noči	1:17	6:14 zvečer	3:15	9:19 dopol.
Maribor	2:55	2:47	8:30	5:55 zjutraj	12:52 popol.
Gradec	4:22 zjutraj	4:24	10:58	8:20	4:35
Mürzzuschlag	6:30	6:52 zvečer	2:15 po noči	11:46 dopol.	9:30 zv. Prih.
Dunaj Prihod	9:40 dopol.	10—	6:30 zjutraj	4:3 popol.	—

Dve novi lepi hiši,

s hišno opravo, v Velikih Laščah, v katerih jednej je gostilnica in poleg nje mesnica se dadó v najem ali se pa tudi pod ugodnimi pogoji prodado. Kupci naj se oglašé pri Antonu Grebencu, mesarji v Velikih Laščah št. 5. (262—3)

Umetne (32—31)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Solidna ponudba.

Zavoljo premalo znanja z ženskim spolom, želi se po tej poti precej oženiti mož v boljših letih, solidnega zadržanja, trgovec v prijetnem kraju na Kranjskem, z dekletom (gospodičino) oziroma udovo brez otrok, od 20—32 let staro, nekoliko izobraženo, solidnega zadržanja; ozir se jemlje posebno na tiste, ki so v trgovini ali vsaj v gospodinjstvu nekoliko navajene, na premoženje se posebno ne gleda, a gleda se na prijazno, pošteno in štedljivo gospodarico.

Rekomandirana pisma s pridejano sliko (fotografijo) naj se pošiljajo pod naslovom: „Solidna ponudba“, pošta Kranj, Gorenjsko, poste restante. Slike se vračajo na zahtevanje v osmih dneh po prejetju pisma. — Tajnost se zagotavlja s častno besedo. (269—2)

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kila po 60 kr.), škatlja 30 kr.

se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

Oroslavu Dolencu,
svečarji v Ljubljani. (207—8)

Št. 2148.

Razpis službe.

V deželni prisilni delalanci v Ljubljani oddala se bode izpraznena služba kontrolorja s plačo letnih 1000 gld., z užitkom 1 1/2 odstotka od fabriškega zaslužka in s pravico do 4 v pokojnino nevštevni petletni po 100 gld., — eventuelno služba račun-skega oficijala z letno plačo 1000 gld. ali pa 900 gld. in z zistemiziranimi petletnicami, in pa služba račun-skega ingrosista s 700 gld. letne plače in s petletnicami.

Prositelji za te službe naj svoje prošnje z dokazili o svoji starosti, stanu, številu otrok, o dovršenih študijah, o izpitu iz računostvja, o dosedanjem službovanju in o znanji jezikov — po svoji službeni poti

do 15. maja 1884. l.

deželnemu odboru kranjskemu pošljejo. V prošnji je treba tudi navesti, je-li prošnik s katerim deželnim uradnikom v sorodstvu ali svaštvu in v kateri stopinji.

Skladbe,

zložil F. S. Vilhar.

Prva knjiga teh skladb, koje so že do sedaj v slovanskem svetu nemalo senzacijo vzbudile, dotiskana je. Po zadržaji zanimiva je za vsacega, koji se z glasbo ali petjem bavi; ona obsega: I. samospeve, II. moške zборе, III. mešane zборе in IV. skladbe za glasovir.

Knjiga je vrlo okusno opravljena ter ima na velikem formatu 92 strani. Prodava jo v Ljubljani knjigarna J. Giontini-jeva po 2 gld. 40 kr.; dobi se pa tudi pri skladatelji samem v Karlovi (Hrvat-ska) po 2 gld. 20 kr. (160—12)

IVAN SOKLIČ, prej A. PRIBOŽIČ.

Zaloga

Bruseljskih klobukov.

Podpisani priporoča sl. p. n. občinstvu veliko zalogo vsakovrstnih

klobukov za gospode

od 1 gl. 80 kr. višje; klobuke za dečke po 1 gl. do 1 gl. 50 kr.; svilnate cilindre po 4 gl. 50 kr. — Dalje imam v zalogi:

srajce in spodnje hlače za gospode, vratnike, kravate itd.

Vnanja naročila izvrše se točno.

(132—9) **IVAN SOKLIČ.**

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6.

Rogačka kislina.

Štajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja: Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavao označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (143—4)

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim kupovalcem za do sedaj skazano zaupanje in priporoča za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov za gospe in gospode

v iznenadno lepej in velikej izberi, priprosto in najelegantnejše upravljenih po najnižjih cenah; potem

dežnike

v jako bogatej izberi, vsake velikosti, barve in snovi. kakor: bombaž, alpaca, cloth, botany (blago iz konjske žime), pol svila, svile, double-face-svila itd., ravno tako na navadnih, kakor na

patentovanih avtomatnih stojalih,

ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palicami po najnižjih cenah.

Specijalitete dežnikov: patentovani samootporni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanijske, ali pa z zlatim stojalom so vedno v zalogi.

Dežniki se kaj naglo in ceno na novo prevlađijo ali popravljajo, ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštnim povzetjem.

Prekupcem pošlje se na zahtevanje obširne cenilnike.

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov,
v Ljubljani, Mestni trg št. 15. (197—3)

Do 1. junija in od 1. septembra stanovnina znižana za 25%.

Zdravilni kraj

KRAPINSKE TOPLICE

na Hrvatskem (poštna in telegrafska postaja).

Te toplice so od postaje Zaprešić južne železnične proge Zidani Most-Sisek oddaljene 3 ure in od postaje južne proge Poljčane 4 1/2 ure. Akratotherme teh toplic, dosega juče 30° do 35° R., so neprekosljive v svoji izrednej zdravilnosti pri protinu, trganji v udih in členkih ter njega nasledkih, isohiadi, neuralgiji, kožnih boleznih in ranah, kroničnej Brightijevi bolezni, mrtvuđu, pathologičnih procesih ženskih seksualnih organov itd. Toplice so odprte od 1. aprila do konca oktobra ter imajo po najnovejših zdravstvenih principih urejene velike vodnjake, posebne banje iz marmorja, douhe-kopeli, caldarije (poticnice), massage, lekarno itd., vse po najnovejših zdravilnih načelih, stanovanja, restavracije, obednice, kavarne in biljardnice, cursalon, godba, park, biblioteka itd. obetajo vse moderne ugodnosti v polnej meri. Od 1. maja naprej vozijo se mej Toplicami in železnično postajo Poljčane omnibusi z neomejenim številom oseb po prihodu Dunajskega vlaka ob 9 1/2 uri zjutraj za vožno ceno 3 gld. za osebo. K vsakemu drugemu vlaku stojé na razpolaganje prilični vozovi. Od 1. junija ponujali se bodo tudi na postaji Zaprešić ob vsakem došlem vlaku vozovi do Krapinskih Toplic. — Na vprašanje odgovarjata in dajeta zahtevana pojasnila o teh toplicah vodstvo toplice in njihov zdravnik, sanitetni svetnik dr. Edgár vitez Aigner. — Brušurice o toplicah dobé se po vseh knjigarnah, prospekti pa pri vodstvu.

Krapinske Toplice v aprilu 1884.

(247—2)

Odlikovano z 18 svetinjami in spricvali imenitnih in merodajnih osob in korporacij kot najboljša in najcenejša mast za obutev in za usuje za konjsko opravo in pri vozovih, in se že več let rabi za lovske in popotne čevlje na Najvišjem dvoru in od njega najvišjih lovskih prijateljev, da, pri izletih v gore od Nj. Veličanstva cesarice.

Glavna zaloga za Kranjsko pri SCHUSCHNIK & WEBER v Ljubljani.

Cena: v škatljah po 5 kilo 10 gld., 2 1/2 kilo 5 gld., v takom: 1/2 škatljah (40 deka) 1 gld., 1/4 škatlje (18 deka) 50 kr., 1/8 škatlje (8 deka) 25 kr., 100 kosov 1/8 škatelj pa 12 gld. 50 kr.

Vojakom in prodajalcem na drobno nad 5 gld. rabat i franko pošiljatev. (97—9)

Muzikalni pouk.

S tem udano naznanjam čast. občinstvu, da bodem s 1. majem počenši dajal poduk na klavirji in goslih, petji, enemble vsake vrste, v kompozicijah in muzikalnih znanstvih. Gospodje in dame, kateri želé takega pouka, blagovolijo naj kaj več poizvedeti pri uredniku Müller-ju, Gospodske ulice št. 12. (242—3)

Z velespoštovanjem

Max Karpa, kapelnik deželnega gledališča.

Važno za gostilničarje!

Podpisani naznanjam, da imam v zalogi, kakor vsako leto, vsake velikosti

ledenice (Eiskasten),

v katerih se dadó dobro hraniti jedi in pijače; tudi popravljam stare in zamenjam z novimi.

Vnanja naročila izvršujem takoj in točno.

Janez Podkrajšek,

(212—4)

v Ljubljani, Trnovo št. 19.

Svarilo!

S tem opozarjamo p. n. občinstvo na to, da se v novejšem času narejajo in prodajajo blagajnice, ki imajo z našimi skoraj jednako glasečo se firmo.

Naši prodajalci nam naznanjajo, da se s tem zapeljava p. n. občinstvo, ki misli, da kupi prave Wertheimove blagajnice.

Pred kupovanjem takih blagajnic svarimo, ker se s tako manipulacijo, ki je nečemo natančneje označiti, špekulira samo na zamenjo imena.

F. WERTHEIM & Comp.,

c. kr. dvorni liferanti,

c. kr. priv. avstrijska tovarna za blagajnice.

Jedina zaloga pri gospodu

FRANU DETTER-ji,

zaloga šivalnih strojev v Ljubljani. (182—5)